

landøkonomisk Art skulde enten forpagte eller overtage dem til Eje, og at Staten saa skulde stille sig imødekommende, saaledes at alt det, der har Betydning, kan bibeholdes.

Men her er det altsaa, jeg tror, der er en Misforstaaelse hos adskillige ærede Medlemmer, idet de er af den Opfattelse, at naar Forsøgsvirksomheden ophører, har det ingen Interesse for Befolkningen længere. Jeg forsikrer¹, at for Hornum Forsøgsstations Vedkommende vil det, som nu findes der, hele Frugthaven og Læbælterne, kunne opretholdes og vedligeholdes maaske paa en saadan Maade, at det kan gaa rundt i sig selv, hvis man ikke tager fat paa det, som man egentlig staar ved Begyndelsen af, nemlig en viddreven videnskabelig eller rettere forsøgsteknisk set eksakt Undersøgelse af Køkkenhavedyrkning. Vi har det andre Steder, og jeg tror, ærede Medlemmer skal gøre sig klart, at det er det, som koster Penge, og at hvad vi vil spare, er egentlig slet ikke det, som Egnens Befolkning ser og lægger Mærke til og er glade for, men alt det, den sætter Pris paa, kan vi ved Forhandling med Egnens Befolkning bevare, og det er ogsaa Ministeriets Hensigt at bevare det; og jeg forstaar Forhandlingerne saaledes, at det har vi baade Finansudvalgets og Tingets Tilslutning til.

Jeg vilde meget have ønsket, at man kunde tænke sig, det var muligt at iværksætte saadanne Forhandlinger og føre dem til Ende mellem anden og tredie Behandling; saa skulde jeg gerne have imødekommethenstillingen om at tage hele Forslaget tilbage, men det lader sig ikke gøre. Disse Forhandlinger vil ikke kunne tilendebringes i saa kort Tid, som der her er Tale om. Derimod kunde jeg meget vel tænke mig, at disse Forhandlinger kunde tilendebringes saaledes, at hvad der eventuelt maatte ydes af Staten i Støtte til disse Institutioner, kan komme paa næste Aars Finanslov, og før er det jo ikke nødvendigt, at det kommer. Disse Forsøgsstationer forsvinder jo ikke, fordi vi vedtager disse Ændringsforslag, de afvikles som Forsøgsstationer i det Aar, vi er i, og der bliver da god Tid til at forhandle med de Landbo- og Husmandsforeninger, som paaskønner disse Virksomheder saa meget

og ønsker at opretholde dem som Lære-, Demonstrations- og Agitationsapparater for den paagældende Egn, og jeg er ikke i Tvivl om, at det lader sig gøre med meget smaa Midler at opnaa dette Formaal. Derfor vil jeg meget indtrængende henstille, idet jeg altsaa forstaar de ærede Medlemmer, som har taget til Orde for, at der ikke skal gaas saa haardt frem, ikke at nære nogen som helst Frygt for at vedtage disse Ændringsforslag. Ogsaa for Hornums Vedkommende tror jeg, der vil kunne findes en Ordning, som tilfredsstillende Egnens Befolkning helt og fuldt. Der sker jo ikke saadan Vandalisme, man ødelægger jo ikke noget af det, der er, og Spøgsmaalet kan saa drøftes igen i den kommende Rigsdags-samling; men det er umuligt, det gentager jeg, at tilendebringe Forhandlingerne i Tiden mellem anden og tredie Behandling.

Ogsaa om Hedeselskabets Virksomhed maa jeg gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse udtalte, at Hedeselskabets egen Virksomhed i meget ringe Grad berøres af de Besparelsesforslag, her er stillet. Ogsaa her maa jeg give det ærede Medlem ganske Ret, thi for Hedeselskabet stiller det sig i nogen Maade som for Landbohøjskolen, at dets eget Budget saa godt som helt og holdent er Lønningsudgifter. Da jeg kaldte Hedeselskabets Bestyrelse op til en Forhandling, havde jeg ogsaa nogle Tanker om Nedskæringer for Hedeselskabet, saadan mere spredt ud over det hele, men da jeg havde ført Forhandlingen — og der er ikke fra Hedeselskabets Bestyrelses Side drejet mig nogen Knap, i hvert Fald er jeg i lykkelig Uvidenhed derom, og saa kan det egentlig være det samme for mit Vedkommende —, stod det mig klart, at skulde der foretages Besparelser indenfor Hedeselskabets egen Virksomhed, var Forholdet det samme som for Landbohøjskolen, nemlig at Spørgsmaalet maatte tages op fra Grunden, og at det maatte undersøges, om store samlede Dele af Virksomheden helt kunde afskaffes, idet man gjorde gældende, at det Personale, som Hedeselskabet lønner, er saa stærkt benyttet, for saa vidt angaar Konsulenter i Eng- og Mosekultur, og uundværligt, for saa vidt det sidder spredt udover Landet som Ledere og Medarbejdere i Plantagevirksomheden, at man ikke i Løbet